

pris: 30 kr.

Foreningen Danmark-Letland

Nr. 2. juni 2020 28. årgang

ISSN 1901-5720

Indhold

Ambassadørens forårshilsen	3
Formandens beretning	6
På rejse i det nye Europa	13
Kunstmaler Roberts Liepiņš	19
Rigas sorte balsam	23
Nyheder fra Letland	27
Der vinden ble født	36
Krisjanis Barons. Dainas' far.	40
Sankt Hans fest i København	43
Arkitekt Christian Zwingmann	45
Befolkningstallet dykker i Europa	47
Sådan skaber vi afspænding i Østersøregionen?	48
Kulturlaget Norge-Latvia	50
Bestyrelsen	52
Foreningen....	53
Nyttige adresser	54
KALENDER for 2020	55

Generalforsamling i september

Som bekendt blev generalforsamlingen i marts 2020 aflyst og udsat på grund af Corona nedlukningen.

Bestyrelsen har indtil videre besluttet at flytte generalforsamlingen til sidst i september. Der vil blive udsendt dagsorden og oplysninger om tid og sted på mails, opslag på hjemmesiden og i september nummeret af bladet

Formand Kirsten Gjaldbæk

Har du farvet indstik i bladet?
Så har du muligvis ikke fået betalt
kontingent for 2020!
Vi håber meget at du stadig er inter-
resseret!
Se detaljer side 53

Forside foto:

Forår på Den lettiske Ambassade

Foto: Ambassadør Alda Vanaga

Deadline for nr. 3 er 1. sept.

Ambassadørens forårshilsen

Kirsten Gjaldbæk skriver:

Jeg fik den 26.maj en dejlig mail fra ambassadør Alda Vanaga, hvor hun også sendte hilsen til foreningens medlemmer og 3 fotos af haven. Med hendes tilladelse gengiver jeg her mailen i oversættelse:

Kære Kirsten,

Hvordan går det for Dem og mine andre venner i Foreningen Danmark-Letland i denne mærkværdige tid? Der er ingen muligheder for at mødes personligt, men måske ringer I sammen regelmæssigt? Jeg håber, alle passer godt på og at ingen er blevet syge.

For mig og ambassadekollegerne var krisens begyndelse meget vanskelig. Pludselig var der ingen møder, ingen besøg, ingen gæster og ingen samtalepartnere. Vi skulle alle ændre

Forår i ambassadens have

vores planer. Mit arbejde består egentlig af personlige kontakter og samtaler. Konsulatsafdelingen var også pludselig tom – ingen ansøgninger om pas, statsborgerskab og registrering af børn.

Men vi vænnede os hurtigt til situationen. Jeg er begyndt at deltage i video-møder. Og i digitalformatet er det nu muligt ovenikøbet at mødes regelmæssigt med kollegerne i Riga.

Vi er meget glade for,

at vejret i Danmark har spillet med og at disse 2½ måneder var dejligt solrige og lyse. Min yndlingsårstid i København er helt bestemt forår – når alt blomstrer og dufter. Jeg har nu udnyttet den frie tid godt og er kørt meget rundt i København på cykel. Jeg har opdaget og fotograferet så mange interessante steder i byen!

Det er godt, at Danmark og Letland har klaret krisen så godt! Jeg tror, at det ikke kun er på grund af de rigtige beslutninger fra regeringerne, men også på grund af befolkningens disciplin. Danskerne er ligesom letterne meget disciplinerede og fornuftige, vi begriber hurtigt, hvor alvorlig situationen er og hvad vi er nødt til at gøre (eller denne gang ikke må gøre). Det tillader os at se forhåbningsfulde ind i fremtiden.

Jeg ønsker Dem alt godt og det vigtigste – bliv ved med at være rask!

Jeg ville glæde mig over at høre fra Dem igen!

Venlig hilsen
Alda

Jeg skrev en svarmail og nævnede glæden ved at haven nu var så dejlig at sidde i. Desuden bad jeg om lov til at viderebringe hendes mail som hilsen til alle foreningens medlemmer i det kommende blad.

Returmail fra Alda den 27.maj lyder:

Kære Kirsten,

Tak for svar. Ja, haven er meget vigtig, når man er nødt til at tilbringe megen tid hjemme. Vi har her en meget smuk og blomstrende Ambassadehave. Mine kolleger Valdis og Svetlana arbejder flittigt der næsten hver dag. Jeg sender et par billeder fra haven. Men jeg savner meget min egen have i Letland. Der blomstrer bestemt lige nu også mine æbletræer og kirsebærtræerne, snart vil syrenerne dufte...

Naturligvis kan De bruge mit brev i Bladet! De må ubetinget sende mine bedste hilsener til alle medlemmer i foreningen og sige til dem, at jeg savner deres muntre aktiviteter og smil. Jeg håber jo, at se Jer alle igen her på ambassaden til efteråret til en hyggelig aften.

Mange hilsener
Alda

Forårsbusk der blomstrer

Fotos Alda Vanaga

Formandens beretning

Som alle ved, gjorde Corona-krisen det nødvendigt at udsætte **generalforsamlingen** til evt. afholdelse i august/september, alt efter hvordan situationen udvikler sig. Vi har imidlertid truffet den beslutning, at delagtiggøre alle medlemmer i Årsberetning og Regnskab i Juni nummeret af Bladet, så vi ikke kommer så langt hen i 2020, at disse meddelelser virker helt forældede.

Årsberetning 2019-2020, som skulle have været aflagt ved den annoncerede generalforsamling 31.marts 2020.

For kort tid siden fik vi den triste besked, at et af vores meget aktive medlemmer, Vibeke Mørck er afgået ved døden. Æret være hendes minde.

Og hvordan ser det så ud med foreningen og dens aktiviteter nu?

En stor tak til bestyrelsen og aktive medlemmer for den store indsats, der holder foreningen i gang. Tak til redaktøren og de mange bidragydere for det gode og indbydende blad, som er vores vigtige middel til at holde kontakten med medlemmerne og at oplyse om mange sider af livet i Letland. Også tak til webmaster, som ajourfører vores hjemmeside, så vi er lette at finde og kontakte, når nogen googler efter oplysninger om Letland. Stor tak til vores kasserer Aase Lundbye, som omhyggeligt passer vores regnskab. Aase har besluttet sig til nu fremover at bruge kræfterne på andet end vores bestyrelsesarbejde. Vi takker meget for både omhuen med pengearbejdet og for de mange ideer til aktiviteter, som Aase har fået og også gennemført.

De aktuelle medlemstal 2019-20 er:

Enkeltpersoner	25
Husstande	13
Pensionister	26
Organisationer	5

Vi prøver at finde nye medlemmer, at gøre opmærksom på foreningens eksistens og at tiltrække andre grupper. Vi håber, at de nuværende medlemmer også vil prøve at finde flere nye medlemmer.

De aktiviteter vi laver eller går ind i, skal helst være selvfinansierende, idet vores kontingent hovedsageligt går til udgivelse af vores blad. Vi er derfor glade for at kunne lave arrangementer fælles med andre foreninger. Blandt andet med Foreningen Norden. Det betyder, at vi bliver inviteret til mange arrangementer, arrangeret af andre, men inden for vore medlemmers interessefelt, og hvor vi som deltagere kan bidrage til, at den lettiske side/vinkel af emnet også bliver tilgodeset. Vi er også medarrangører til en del events, sammen med Letlands ambassade og Lettisk-Dansk Forening her i Danmark, og har nu også fået mere kontakt til Dansk-Estisk Selskab.

Listen over hvad vi har deltaget i og hvad vi har kunnet indbyde til er lang, meget af det har været omtalt i Bladet, men en del invitationer har vi på grund af kort frist kun kunnet udsende på mail til medlemmerne. Derfor er det meget vigtigt, at vores mail-liste bliver holdt opdateret af de tilmeldte medlemmer.

I løbet af året 2019-20 har vi bl.a. haft eller deltaget i følgende arrangementer.

9.-11. maj Østersø NGO FORUM i Riga, Peter Fjerring deltog

14. juni Kransenedlæggelse ved monumentet på Vestre Kirkegård – kl. 11 om dagen, i anledning af deportationerne i 1941. Det er ambassaden, der står for højtideligholdelsen, vi annoncerer den, og der er et skiftende antal medlemmer, der deltager.

15. juni Valdemarsdag var der gudstjeneste og fanemarch. For nogle år siden fik vi af Danmarkssamfundet overdraget en fane, og de ser gerne, at vi de følgende år slutter op om fanemarchen fra Holmens Kirke til Rosenborg slot de efterfølgende år. Vi deltog ikke i år pga. manglende fanebærere.

30. Juni til 5. Juli Lettisk sprogkursus på Rite højskole. Der var ikke mange deltagere på kurset, men de fik øvet sproget ved at tale med de lettiske kursister, som også var på skolen til et andet kursus.

26.oktober 9:30 – 17.00: Letland 100 år: Fra Sovjetdiktatur til national selvstændighed. Fælles arrangement med Folkeuniversitetet i Helsingør. Arrangementet var særdeles velbesøgt med talere fra Danmark og Letland.

12. november kl 19.00. Medlemsmøde på Letlands ambassade med ambassadør, Alda Vanaga. Vi fik en fin opdatering om de politiske forhold i Letland.

17. nov. Letlands nationaldag blev mindet ved Monumentet på Vestre Kirkegård – ambassadøren nedlagde en krans. Niels Bendix og Lis Nielsen deltog sammen med ambassadefolk, i alt var der 12-14 personer.

16. nov. var der nationaldagsfest i KILDEN. En lille gruppe af vore medlemmer deltog sammen med Lettisk- Dansk Forening, som arrangerede festen i samarbejde med os. Vi hørte præsidentens tale på video og fik fint ”tagselv” bord og der var lege og gættekonkurrencer med fine præmier til alle.

25. jan. kl 13-16 Vinterhyggemøde for medlemmer hjemme hos medlem af bestyrelsen Signe Struberga.

3. marts kl 20.00 Årsmøde i Østersø-NGO-netværket i Filipskirken.

Fremtidige arrangementer:

20. juni 2020: Sankt Hans Fest, arrangeret af Event Komiteen

IMEN alt afhænger af Corona-krisen.

Vi har derfor heller ikke endnu lagt faste planer for den kommende sæson.

Samarbejdspartnere:

Letlands Ambassade og ambassadør

DK ambassade i Riga

Det Danske Kulturinstitut

Københavns Kommune (international musikfestival)

Rite Højskole

Lettisk-Dansk Forening (både Sjællands og Jyllands afdelingerne)

KUKS

Østersø NGO Netværk

Foreningen NORDEN

Dansk-Estisk Selskab

Galleri Gl.Lejre

Svensk-Lettisk Forening

Norge-Latvia foreningen

Civic Alliance Latvia

Vi kan se, at der jævnligt er besøg på vores **hjemmeside**, og det afføder også meget forskellige henvendelser med spørgsmål, hvoraf nogle kan besvares, og de øvrige bliver sendt videre.

Bladet giver brede orienteringer, og vi opfordrer alle til at komme med indlæg eller ideer.

Mailinglisten gør vi meget tit brug af, så hvis man endnu ikke er med på den, men har en mailadresse, så er det en god ide at sende besked til os.

Endnu engang tak til alle for godt samarbejde, med håb om, at det også fortsætter.

Kirsten Gjaldbæk, Marts 2020

!!! Brug foreningen aktivt.

Hold dig orienteret om udviklingen i Letland gennem bladet. Få mail om arrangementer hos os og vore samarbejdspartnere.

Deltag i arrangementer og hold derved kontakten til Letland. Få hjælp af foreningens medlemmer hvis du vil på rejse i LV. Benyt arkivet over gamle numre af bladet på hjemmesiden. Men husk at betale **kontingent** så vi også er her næste år.

Driftsregnskab 1/1-31/12-2019

2018

Indtægter:

Kontingenter	18.925	18.675
Bidrag til foreningen	500	350
Møder og arr.	1.412	1.180
Sprogkursus	note 1 7.094	5.500
Indtægter i alt	27.931	25.705

Udgifter:

Kontorhold/gebyrer	997	543
Porto og forsendelse	7.714	6.653
Trykning af blad	5.822	6.575
Telefon	2.400	2.400
Gaver	570	1.099
Rite støttekred+Danm.samf.	275	475
Generalforsamling, årsmøde, arrangementer	3.888	2.628
		-

Aktiviteter:

Sprogkursus	note 1 7.094	6.126
Udgifter i alt	28.760	26.499
Periodens resultat	(829)	794

Status pr. 31/12-2019

Aktiver:

Girokonto, Danske Bank konto 1551-0773654	36.822	
Kassebeholdning	2.792	
Aktiver i alt		39.614

Passiver:

Gæld:

Forudbetalt kontingent 2020	1.200	
Forudbetalt Sct. Georgs Gilderne (vandprojekt)	1.844	
Event kommiteen - Note 2	12.648	
Gæld i alt		15.692

Egenkapital:

Overført fra sidste år	24.751	
Årets resultat	(829)	
Egenkapital i alt		23.922
Passiver i alt		39.614

Budget 2019

	budget 2020	regnskab 2019	regnskab 2018
INDTÆGTER:			
Kontingenter	18.000	18.925	18.675
Bidrag til foreningen	500	500	350
Tilskud	-		
Møder og arrangementer	1.200	1.412	1.180
Jubilæum	-		
Sprogkursus		7.094	5.500
<i>Indtægter i alt:</i>	19.700	27.931	25.705
UDGIFTER:			
Kontorhold/gebyrer	700	997	543
Telefon	2.400	2.400	2.400
Porto	8.000	7.714	6.653
Trykning af blad	6.000	5.822	6.575
Kokle festival	-		
Kontingenter, Rite TS	175	175	475
Generalforsaml., møder mv	2.500	3.888	2.628
Jubilæum	-		
Danmarksmærker	100	100	
Folder	500	-	
Gaver	500	570	1.099
sprogkursus		7.094	6.126
Udgifter i alt	20.875	28.760	26.499
<u>Resultat:</u>	(1.175)	(829)	(794)
Egenkapital primo	23.922	24.751	25.545
Egenkapital ultimo	22.747	23.922	24.751

Noter til regnskabet 2019

1. Sprogkursus

Deltagerbetaling	(6.000)
Opholdsudgifter Rite Højskole	3.000
Transport ved udflugter og afhentning	1.044
Underviser	3.050
Underskud	<u>1.094</u>

Underskuddet afregnes over "vandprojekt" som nedbringer saldoen til kr. 1844.

2. Event komiteen

Saldo 1/1-2019	12.648
Indgået i året	-
Afholdte udg.	-
Ny beholdning 04/11-2019	<u>12.648</u>

Pengene tilhører Eventkomiteen, der består af repræsentanter fra Foreningen Danmark-Letland Dansk-Lettisk forening såvel som Letlands Ambassade og frivillige herboende letter. og som organiserer JANI og fejring af 18/11. Er i depot hos Foreningen Danmark-Letland.

Foreningen har i 2015 modtaget en fane fra Danmarks-Samfundet til en værdi af ca. kr. 10.000.

Søborg, den 28/12 2020

Kasserer: Aase Lundbye

Bilagene og bogføringen er stikprøvevis gennemgået og er sammen med beholdningerne fundet til stede og i orden

Søborg, den 28/12 2020

Revisor Henning Svane

I dette nummer af bladet har vi ikke haft så meget nyt stof på grund af Corona krisen. I stedet har vi fået en historie, som vi håber kan vække gamle minder. (Og så har det tæt på deadline vist sig at vi som ofte før fik mere stof end forventet)

På rejse i det nye Europa

Niels Bendix Knudsen har afleveret en tekst, fra tiden da han kørte gennem de østeuropæiske lande kort efter befrielsen.

Her er hans beskrivelse af en tur på vej hjem fra Letland, gennem Litauen og Polen.

”EU bygger vej”, står der på skilte adskillige steder i de tidligere Østlande. Det kan også godt være nødvendigt, for de hullede asfaltveje bærer tydeligt spor af at Mercedes`er er tungere end Trabbier.

Vejene bærer også spor af de mange og store lastvognstog med alt muligt fra Magnum is, skrotbiler, frugt og blomster og allehånde hårde jern og hvidevarer. Tungt lastede snor de sig ind i hver eneste landsby til kirken og ud igen for at køre videre til købstaden, hvor bymuren og torvet skal rundes før det går videre frem af veje tæt indhegnet med linde- eller poppeltræer med misteltene så store og luftige som badebolde.

Polen er stort og vidtstrakt, men i den nordøstlige del, er der en flaskehals med den kun ca. 70 km. lange grænse til Balticum med kun to internationale overgange. På dette sted jævner EU den vanskelige vej. Denne flaskehals udgøres af Kaliningrad regionen på den ene side og Hviderusland på den anden. Det anbefales at holde sig på afstand af begge, men det er nu heller ikke så vanskeligt, da der for danskere kræves visum for at komme ind. Bilernes og varernes strøm er rivende. Den vestlige verden har i sandhed fået udvidet markedet. Vi tager alle af sted efter gode fortjenester og eventyrer mens de er der, eller for at yde godgørenhed. Der er

Bilkø ved grænsen mellem Polen og Litauen.

brug for mange nap, men hvad er det vi nappes om?

For nogle lørdage siden kørte jeg gennem dette nye Europa fra Letland til Danmark via Polen. Jeg kørte alene i en varevogn fordi jeg havde været ovre på Højskole i Rite i Letland med overflodsting fra vort samfund (kakkelovne, stole, computere, lamper, tøj etc.)

Efter 5 års forbindelser til Letland kan jeg sprogligt "brække" mig igennem ved grænsen til Letland og Litauen. Grænsekontrollen, som på lettisk side har til huse i to nærmest cirkusvogne uden hjul, men med indlagt computerforbindelse til centrale registre. På litauisk side foregår optegnelserne i en håndskrevet protokol i et lille skur på størrelse med billetlugen ved et gammeldags dyrskue.

Efter ca. 4 timers kørsel holder jeg ved grænsen til Polen. Vejene i Litauen er godt asfalterede med god vedligeholdelse. Byerne er rene og kvinderne smukke. Kontrasterne i dette stolte land med den katolske indflydelse og russisk majorisering er store.

Grænsen til Polen har længe været den mest komplicerede at komme over. Der er dog nu opført ny told og pasbygning på polsk side, det er jo om føje tid her EU begynder.

Ved indkørslen til grænsen blev jeg mødt af en ca. 3 km. lang lastbilkø. Min tidligere drøm om at blive langturschauffør fik et knæk ved at fornemme de lidelser, der må følge af al den venten. Der er ikke opført toiletter. Jeg kørte derfor glædestrålende forbi alle lastbilerne og konstaterede med glæde, at der kun var ca. 25 biler i personbilkøen. En halv time efter min ankomst forsøger en dansk missionær at bryde køen af biler. Manden retter sig efter tolderen, som det sømmer sig, og bakker pænt på plads i rækken. Lidt senere kommer en stor sort tysk Mercedes med en adstadig herre, også han må tilbage.

En tilsyneladende travl mand i en varebil med påmalet ”Garten und Landschaftsbau”, presser sig ind bag en bus, taler ivrigt med føreren af en litauisk bil, stikker hoved og hænder ind til chaufføren. Ingen tvivl. Bestikkelse for at komme først i køen. Tolderen, som var uden hår på hovedet, formåede ikke at jage manden på flugt, tilbage hvor han hørte til bag missionæren. Jeg vil tro, der blev smurt med nogle fede D-mark. Jeg skal villigt indrømme, at jeg er sur, fordi han kom før over grænsen end mig. På dette tidspunkt havde jeg ventet fra klokken ca. 16 om eftermiddagen til klokken 21. Det lykkedes ”landschaftbau-manden” at få endnu en tysk bil med i kølvandet. Jeg kender ikke prisen. Men af samtalen de to tyske imellem fremgik, at den energiske mand havde været i Riga, hvor han hos professor ”Tandsten” på Brivibas gaden havde fået renoveret hele tandsættet med guld for en slik. Ikke så sært han skulle skynde sig hjem og vise lillemor gebisset!

Min virkelige indignation er at vi netop her på denne grænse står mellem øst og vest, vi fra Vesten bør repræsentere andre værdinormer end det mafia dominerede øst. I min naivitet er det en del af projektet i den frie demokratiske verden.

Det tog mig i alt 8 timer at krydse grænsen her. Og så rodede tolderne ikke engang i bagagen.

Nu er Polen jo ikke rigtigt EU, men det er et stort og fladt

landskab at køre igennem, 40 mill indbyggere og 7-800 km. fra øst til vest, så da jeg 12 timer senere krydsede grænsen til Tyskland ved Pomollen nær Szczecin, blev jeg med bil trukket til side for et gennemsyn. Det sluttede med ”gute Reise” og videre gik det mod Rostock, jeg skulle jo nå færgen til Gedser tre og en halv time senere.

Så sker det, at tolderne her i Rostock før jeg forlader tysk jord rigtigt folder sig ud, da de hører jeg kommer fra Letland. Jeg beordres til at køre til side (det var virkelig en ordre) jeg skulle stille mig 5 meter væk fra bilen, en tolder med revolver i læderbæltet stiller sig klods op af mig, en anden 4-5 meter væk sådan at vi danner en trekant til bilen. Imens undersøger en tredje mand alt i bilen. Jeg bliver placeret så jeg ikke kan se hvad han laver inde i bilen. Oplevelsen med al dens urimelige voldsomhed kaldte på alle mine grimme forestillinger om tysk mentalitet. Eneste årsag til at jeg fandt mig i det var at færgen til Danmark afsejlede indenfor 15 minutter og det drejede sig derfor om at få seancen overstået. Her blev jeg ikke ønsket god rejse, men fik kun et vink som signal til at jeg kunne køre.

De fandt ikke andet, end hvad jeg havde fortalt dem på forhånd, men både toldere og syndere har jo et arbejde at gøre og hvad er mere mistænkeligt end en ældre herre i sjusket svedigt tøj efter halvandet døgn rejse i et ældre folkevognsrugbrød.

I Gedser stod en venlig betjent ved bommen og så til at vi kom ordentligt fra borde. Sådan er lande og mennesker så forskellige. Gid disse forskelle må bevares også i Den Store Union. Ellers kan vi lige så godt blive hjemme - og det vil vi så nødtigt!

Men for fremtiden vil jeg tage slips på, når jeg passerer europæiske grænser.

Niels Bendix Knudsen

Fotoudstilling på Københavns Rådhus

I januar måned 2020 åbnede en fotoudstilling på Københavns Rådhus.

Den hed DENMARK THROUGH THE EYES OF EU AMBASSADORS (Danmark set gennem EU ambassadørernes øjne) og viste fotos af deres indtryk af Danmark. 18 forskellige ambassadører var repræsenteret.

Den lettiske ambassadør Alda Vanaga valgte et foto af den "Den genmodificerede havfrue" (se artiklen næste side)

Foto: Hasse Ferrold

Den lille Havfrue har fået en genmodificeret søster

Den "genetisk modificerede" lille havfrue er en del af en større gruppe skulpturer: "Det genmodificerede Paradis" oprinde-

lig skabt af billedskaberen Bjørn Nørgaard.

I et nyt område ved Langelinie nord for Dahlerups Pakhus på Ny Dahlerup Torv på Langelinie Allé i København er en ny havfrue dukket op af vandet og fået en fast plads.

Det er en lillesøster til den nuværende skulptur af den lille havfrue, som billedhuggeren Edward Eriksen skabte i 1913. Den nye genmodificerede havfrue af bronze er placeret nogle få hundrede meter fra sin berømte søster: "Den lille

Havfrue" ligeledes støbt i bronze. De to skulpturer af havfruen er udtryk for hver sin tidsalder og har kun materialet til fælles.

"Det Genmodificerede Paradis" var oprindeligt skabt til at være en del af Expo 2000 i Hannover i Tyskland.

Hovedskulpturen i skulpturgruppen er en synkende triumfbue med en madonna på toppen. Den vejer 40 tons og sammen med de øvrige skulpturer var den placeret i et ca. 400 m² stort bassin med vand. Skulpturen af havfruen står nu ude i havnebassinet i Københavns Havn.

Bjørn Nørgaard siger, at "Den lille Havfrue er jo en genmodifikation, fordi hun anvender trolddom. Hun ved godt, at det kan gå galt, men kærligheden gør hende blind. Hun er som den eneste figur i bronze, også fordi jeg gerne materialemæssigt ville henvise til Eriksens skulptur".

Copyright © 2002-2014 www.visithcandersen.dk

Kunstmaler Roberts Liepiņš

Roberts Liepiņš er en lettisk kunstmaler, som har tilbragt størstedelen af sit liv i Danmark. Der gættes på, at det har været grunden til at han har lavet lidt om på sit navn for at danskerne bedre kunne udtale det. Så hvis I gerne vil finde flere informationer om ham på dansk eller endda købe nogle af hans værker, som stadig sælges og lige nu til stigende priser på nogle kunstforhandlers sider på nettet, skal I lede efter ham som Robert Leepin.

Se nogle af hans malerier på

<http://www.arcadja.com/auctions/en/>

(søg efter Robert Leepin når I kommer ind)

Roberts Liepiņš blev født af Mārtiņš og Anna Kalnin den 19. Marts 1885 og dør 1967.

Roberts Liepiņš

Faderen var gårdejer i Sise-gals sogn (Sisegales draudzē), som nu kaldes Ziru kommune i Ventspils region (Ziru pagasta Ventspils rajonā).

Først blev Roberts Liepiņš uddannet som folkeskolelærer i Skt. Petersborg i 1906 og derefter emigrerede han til Finland, hvor han begyndte at arbejde som lærer. Derefter rejste han til Sverige, hvor han opholdt sig i en periode, men i 1909 blev han optaget på Det Kongelige Kunstakademi i København, hvor han blev færdig i 1914.

På Kunstakademiet blev han undervist af nogle kendte

danske kunstner som Lauritz Tuxen (1853 -1927) , Viggo Johansen (1851 -1835), samt den lidt mindre kendte Gotfred Rode (1862-1937). Selvom Robert Liepiņš altid har udtrykt at ingen skoler eller retninger har haft betydning for hans kunst, har han indrømmet at Gotfred Rodes undervisning i modeltegning, samt croquisstudier i Paris i midten af 1920'erne har haft betydelig indflydelse på hans malerier. På trods af at Roberts Liepiņš rejste meget og endda opholdt sig længere tid i flere lande, blandt andet i Moskva (1921), Paris (1923-1926), Algier (1927-1928) og Norge (1950), var han også meget aktiv i kunstlivet i Danmark, men også i Letland.

I foråret 1922 fik han sendt 19 af sine værker til gruppeudstilling hos de Uafhængige kunstnere i Letland. Som den kendte lettiske forfatter og kunstner J. Jaunsudrabiņš skrev om hans værker i avisen "Jaunākās Ziņas" (1922, Nr 93): "Malerierne afslører ganske modne kræfter, som vi aldrig har hørt om før"

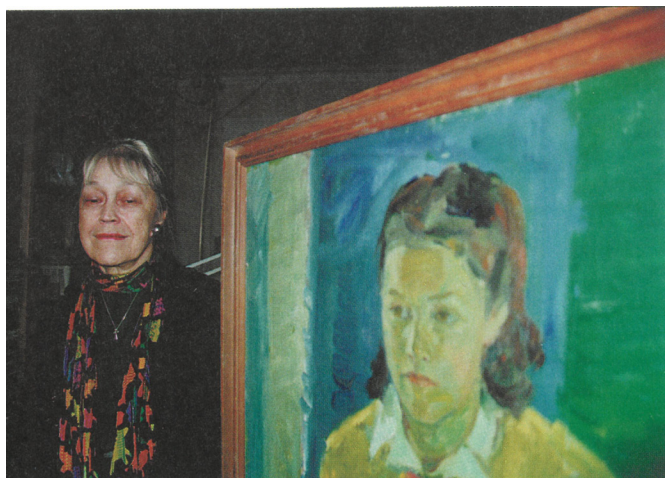
Men for Rigas kunstelskere, forblev han med sit „mod og selv-tillid til at kombinere til tider skrigende farver” uforståelig, fordi de var vant til mere rolige farver og bedre kunne lide den mere akademiske tilgang til malerierne.

Hans malerier var virkelig en fri fortolkning af former og de

20. gs. 20.-30. gadi

ru, overfladiske efterbehandlinger, samt brugen af de rå grønne og gule toner især i nøgenmalerier, og det fik letterne til at kritisere ham. Disse fordomme fik Roberts Liepiņš til at tage tilbage til Danmark og det siges at den sidste gang han var i Letland, var i året

Roberts Liepiņš datter Suzanna med et portræt af sig selv.

1925. Men han har åbenbart savnet Letland, fordi datteren Suzannes (arkitekt Suzanne Leepin) minder afslører, at han var: "En mand med et rummeligt sind, der altid har malet og fortalt meget om sit hjemland og

sunget smukke sange på et fremmed sprog for danskere." Det ser ud til, at trods de mange udstillinger som kunstneren har deltaget i, var han stadig en outsider også i det danske kunstmiljø. Så derfor er navnet Roberts Liepiņš efter hans død i 1967, ikke så kendt hverken blandt de almindelige kunstelskere eller de professionelle inden for kunsten. Alligevel, viser hans malerier, at kunstnerens glemsel ikke er for tjent, for både ved at se på hans værker eller ved at læse de få interviews, afsløres der en personlighed, der har fordybet sig fuldkomment i kunsten. Roberts Liepiņš gik sin egen vej og var interesseret i bestemte kvaliteter inden for kunsten.

Ifølge den beskrivelse som vi finder i Weilbach Kunstnerleksikon, kan vi læse følgende om hans kunst: "Robert Liepiņš kunst vidner om tydelig inspiration fra den tidlige danske modernisme, særligt generationen omkring Grønningens stiftelse. Arbejdet med farver og lys står således centralt i hans malerier, hvis figurative motiver er bygget op i enkle og stramme kompositioner uden vægt på detaljen. Denne interesse afspejles også i hans emnevalg, der hovedsagligt består af friluftsmotiver, hvor de lysfyldte farver er sat kontrastrigt op mod hinanden, samt af modelstudier og opstillinger, der tillader fordybelse i arbejdet med farve, lys og form."

Kataloget fra mindeudstilling i 1970 nævner 93 malerier, hvoraf de fleste tilhører kunstnerens familie, men et relativt stort antal værker ejes af privatpersoner fra forskellige dele af Danmark. Dette bekræftes også af kunstneren selv i et interview med den danske socialdemokratiske avis "Vestjyden" den 23. August i 1942, hvor kunstneren påstår følgende: "Mine værker er ikke solgt længere end til Esbjerg, men alligevel er der ganske mange mennesker, som har mine malerier".

På danske museer som ikke ligger i København, men mere på små danske museer i Jylland, kan der stadig ses lidt af det rige sortiment - "Dameprotræt", "Blomstervase", "Viadukt på det grønne hus", "To ryttere", "Viadukt", "Stående mand og kvinde", "Modelstudie". De fleste af malerierne er ikke daterede, derfor er det vanskeligt at bedømme udviklingen af kunstnerens malestil i detaljer.

I følge ham selv, kan hans kunstneriske udtryk beskrives således:

"For mig betyder maleri - et indlysende udtryk for følelser, intet er indlært. Alt skal komme naturligt, ikke som produkter af rækker af teorier" mener Liepiņš. Kunstnerens valg af farver var forbundet med det nordlige landskab. Grønne og blå farver blev brugt meget, også i nøgen- og portrætmalerier. Når vi taler om nøgenfigurerne, brugte han meget grønt og blåt for at udtrykke to ting: sin utilfredshed med de "kødfarvede" nøgenfigurer og hans kunstneriske overbevisning om at kroppen ingen farve har.

Vi kan være enige med ham eller ej i hans forestillinger, men en ting er sikker, Roberts Liepiņš har sammenfarvet både den danske og lettiske kunst og kultur i nogle flotte og stærke toner og vi kan fortsætte hans virke ved at vedligeholde samarbejdet mellem de to lande lige så ekspressivt og modigt som farverne i Roberts Liepiņš malerier.

*Tekst og fotos
Guna Grinberga*

Kilder:

Māksla un arhitektūra biogrāfijās " 4. sējuma 235. – 236 lpp.

Jāņa Siliņa grāmatā "Latvijas māksla 1915-1940",

Tidskrift "Studija" (2002. april/ maj, 44. – 47. lpp.)

Artiklen: "Krāsu burvis no Jitlandes Roberts Liepiņš"

(Tryllekunstner af farver fra Jylland) skrevet af Ieva Astahovska

Rigas sorte balsam

af Per Nielsen

På lettisk hedder den Rigas melnais balzams. På dansk kalder vi den for Rigas sorte balsam. Det er Letlands nationaldrik, måske verdens mest udbredte bitter og måske også den ældste af sin slags. Det er en 45% traditionel lettisk krydret sort bittersød likør fremstillet af urter, krydderier, honning, blomster og bær. Navnet "balsam" refererer til, at der oprindeligt er tale om et lægemiddel. Efter sigende kan Rigas sorte balsam faktisk hjælpe mod fordøjelsesproblemer og mange andre dårligdomme.

I slutningen af det 13. århundrede bragte den italienske købmand og opdagelsesrejsende Marco Polo (1254 - 1324) de første balsamrecepter (opskrifter på urteekstrakter) med sig til Europa fra sine rejser langs Silkevejen til Kina. Takket være Hanseforbundets købmænd og munkeklostrene blev balsamrecepterne i løbet af middelalderen kendt over hele Europa.

Med inspiration fra gamle apotekerrecepter fremstillede Ri-gaapotekeren og opfinderen Abraham Kunze omkring 1750 den såkaldte Kunzer Balsam. Det fortælles, at apoteker Kunze i 1752 kurerede kejserinde Katharina den Store af Ruslands maveonde med Kunzer Balsam under hendes besøg i Riga. Af lutter taknemmelighed gav Katharina den Store apoteker Kunze licens til at masseproducere denne helbredende drink og sælge den i hele det russiske imperium. Kunzer Balsam blev faktisk en meget populær drik ved det russiske hof. I 1847 overtog Albert Wolfschmidts Destilleri produktionen af Kunzer Balsam; men navnet blev ændret til det noget længere «Den ægte Kunze's Riga urtebalsam». I 1860 deltog Albert Wolfschmidt på en international handelsudstilling i Skt. Petersborg, hvor firmaets urtebalsam opnåede at få sølvmedalje. Siden da har den sorte balsam fået mere end 100 medaljer på

udstillinger verden over.

Efter handelsudstillingen i Skt. Petersborg i 1860 skiftede den sorte drik navn til dét, som den blev kaldt i folkemunde, nemlig «Rigas sorte balsam».

Recepten er hemmelig og består angiveligt af 99 ingredienser. De kendte er birkeknopper, honning, volverlej, (arnica montana) baldrian, pebermynte, havemalurt, kalmusrod, blåbær, hindbær,

egebark, appelsinskal, ingefær, muskatnød og peber. Den første lagring foregår i egefade. Wolfschmidts Destilleri i Riga havde gennem generationer fremstillet Rigas sort balsam og distribueret drikken i keramikflasker.

Ifølge legenden var det kun brygmesteren og to af hans betroede svende, der kendte den originale opskrift. Denne opskrift gik desværre tabt, da II Verdenskrig hærgede Letland. Men i 1950 lykkedes det for den lettiske kemiingeniør, Maiga Podračniece, ved at granske gamle arkiver og tale med tidligere medarbejder på destilleriet, at genskabe opskriften på Rigas sorte balsam.

I efteråret 1940, da Letland blev en republik i Sovjetunionen, blev Wolfschmidts Destilleri nationaliseret og omdøbt til «Rīgas spirta un degvīna rūpnīca» (Rigas Spiritus- og Alkoholfabrik). I 1949 blev virksomheden udvidet med likørfabrikation, hvorefter man omdøbte virksomheden „Rigas liķieru – degvīna

Bryggeriet på Aleksander Čaka iela 160 i Riga.

rūpnīcu” (Rigas Likør- og Spiritusfabrik). I 1960 kom der et vigtigt vendepunkt for virksomheden – man begyndte igen at eksportere Rigas sorte balsam til lande uden for Sovjetunionen. I 1970, som et resultat af tilføjelsen og fusionen af forskellige virksomheder, fik det eksisterende selskab nyt navn - produktionskollektivet ”Latvijas balzams”. I dag fremstilles Rigas sorte balsam af firmaet Latvijas Balzams A/S og sælges i håndlavede stentøjsflasker.

I år 2002 fejrede Latvijas Balzams i Riga 250-års jubilæum, og selv om bryggeriet laver mange andre former for spiritus, er Rigas sorte balsam et af deres vigtigste produkter, som nu også kan fås i flere varianter, bl.a. med kirsebær- og solbærsmag.

Aktieselskabet ”Latvijas Balzams” er den førende producent af spiritus i de baltiske lande og har i løbet af de seneste fem år produceret 7,25 millioner liter af Rigas sorte balsam. Virksomheden er en af Letlands førende eksportvirksomheder, hvis produkter sælges i 180 lande over hele verden, bl.a. så fjerne lande som Kina og Australien. ”Latvijas balzams” er i

dag også en af de største skatteydere i Letland. Siden 2015 har virksomheden været en del af Amber Beverage Group, et holdingselskab registreret i Luxembourg. Inkarnerede Rigas sorte balsam-kendere mener, at efter Latvijas Balzams blev solgt til udenlandske investorer, følges den gamle recept ikke længere til punkt og prikke.

Blandt danskerne har Rigas sorte balsam tidligere nok været mest kendt blandt sømænd. De danske Østersø-sejlskibe havde Rigas sorte balsam med i skibsmedicin-kisten som et universalmiddel både til udvortes og indvortes brug. Rigas sorte balsam blev brugt til desinficering af sår, mod mavepine og tømmermænd. I dag er det vistnok kun handelsskibe fra Marstal, der stadig har Rigas sorte balsam i medicinskabet. Men på Ærø er Rigas sorte balsam nærmest en nationaldrik. I flere år var SuperBrugsen i Marstal Danmarks eneste importør af Rigas sorte balsam.

Rigas sorte balsam kan drikkes ren, men det er også godt med 5-10 dråber balsam i te, kaffe eller ribssaft. Rigas sorte balsam kan fortyndes med snaps, vodka og den kan med held mikses i forskellige cocktails. Et stænk eller tre af Rigas sorte balsam på et stykke vanilje-is en lun sommeraften smager himmelsk. Har du om vinteren været ude i kulden og kommer stivfrossen hjem, så hjælper det at snuppe et glas med Rigas sorte balsam blandet med varm solbærsaft og grenadinsirup. Du får hurtigt varme i kroppen. Prøv det!

Tekst og foto Per Nielsen

Angelika Larkina vandt første præmie i en cocktail konkurrence arrangeret af Riga Black Balsam: Hendes cocktail hed "6 elementer" og bestod af Riga Balsam solbær, Riga Balsam Elements, Chambord, Sandeman fino Sherry, Cido cherry juice og orangeskal olie.

Nyheder fra Letland

Som tidligere nævnt eksisterer Latvian Institute nyheder ikke mere. (Og så alligevel, se sidst i artiklen)

**Til gengæld finder vi nu nyheder på hovedsagelig 3 kilder:
Letlands finansministeriums nyhedsbrev**

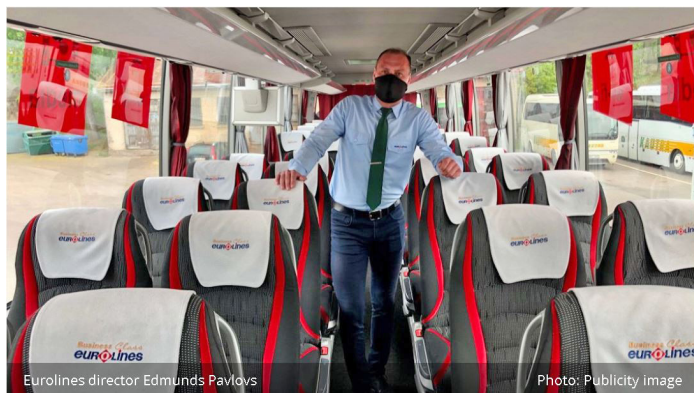
Leta nyhedsbureaus nyhedsbrev

LSM Letlands radio og tv

Der er selvsagt meget lidt kultur denne gang men meget økonomi og corona

Langturs busfirmaet Eurolines skrev 26. maj, at det vil genoptage trafikken til nabolandene fra 5. juni.

De første busser fra Riga starter deres rejse mod Kaunas, og

derefter i midten af juni starter ruterne til Vilnius, Warszawa, Gdansk og Tallinn.

”Vi er afhængige af andre lande, ikke

kun Letland eller Estland. Hvis de skandinaviske lande åbner deres grænser og tillader rejser, vil transporten med færger og fly også stige. På den anden side udgør folk, der rejser til og fra Skandinavien, en stor del af vores passagerer i de baltiske stater.”

Cykelsti på en tidligere jernbanestrækning

En ”grøn” cykelsti fra Riga til Pskov er planlagt oprettet i det kommende år.

Ruten på 400 kilometer strækker sig langs den tidligere jernbanelinje og lokale veje og stier. I øjeblikket oprettes cykelsti-

er på den tidligere jernbanestation i byen Vīlaka, som også deltager i projektet.

Den bredsporede jernbane blev oprettet i 1902. Den blev oprindeligt bygget med det formål at udnytte de omkringliggende skove. Under WWI blev jernbanen forbundet til jernbanelinjen i retning mod Riga.

Letlands kriminalitetsrate fortsætter med at falde i 2019

Sidste år faldt antallet af registrerede forbrydelser i Letland sammenlignet med 2018, og denne tendens er fortsat siden 2014.

Opfordring til rapportering af mistænkelige transaktioner, som der sandsynligvis vil blive flere af i løbet af COVID-19

I lyset af den nuværende nødsituation og foranstaltninger, der er bebudet for at reducere og begrænse spredningen af COVID-19, vil Financial Intelligence Unit (FIU) fortsætte med at overvåge mistænkelige transaktioner.

Betydelige ændringer i kundeserviceprocessen på tværs af mange finansielle institutioner kunne tilskynde kriminelle til at udnytte den aktuelle situation med henblik på økonomisk gevinst.

Antikorrupsionsstyrke advarer om øget risiko

Risikoen for korruption er også steget i forbindelse med de offentlige indkøb, der blev foretaget i nødsituationen i forbindelse med den nye Covid-19 pandemi ifølge direktør Jēkabs Straume, Antikorrupsionskontoret.

Ønske om lange fængselsstraffe i kriminalsager i forbindelse med Lettisk Jernbane

Under den nuværende nødsituation fortsætter anklagemyndigheden ihærdigt med at gennemføre en række ”højtprofilerede” korruptionssager, såsom straffesagen mod Aivars Lembergs, samt bestikkelsessagen mod den tidligere lettiske jernbanes chef Uģis Magonis. Under sagerne anmodede anklageren i Letlands jernbanes bestikkelsessag retten om, at Uģis Magonis blev fundet skyldig i bestikkelse og straffet med fængsel i fire år, konfiskering af ejendom og fratagelse af retten til at indtage pladser som bestyrelsesmedlem i statslige og lokale regerings kapitalselskaber i en periode på fem år. Oļegs Osinovskis betalte bestikkelse til Uģis Magonis i forbindelse med multimillion anskaffelser af ”Rolling Stock Service” og ved køb af fire diesellokomotiver fra et selskab ejet af Oļegs Osinovskis.

De Forenede Stater ophæver sanktionerne mod Freeport of Ventspils

Den 18. december 2019 har det amerikanske departement for Treasury’s Office of Foreign Assets Control ophævet sanktioner mod Freeport of Ventspils.

Som et resultat kan Freeport of Ventspils og virksomheder, der opererer i havnen, fortsætte deres arbejde uhindret med undtagelse af virksomheder ejet af Aivars Lembergs.

Sanktionerne er oprindeligt indført fordi ovennævnte Aivars Lembergs, tidligere borgmester i Ventspils er mistænkt for korruption og derfor sanktioneret af USA og dermed er aktiviteter hvor Aivars har bestemmende magt også sanktioneret. Der er nu lavet aftaler med den lettiske regering således at Aivars ikke har nogen bestemmende magt over selve havnen i Ventspils.

Den ledsagende forklaring beskrev ham som en oligark med

en lang historie om køb og salg af indflydelse og magt.

Samarbejdet styrkes mellem finansielle sektorer i de baltiske stater

Den 24. januar afholdtes et møde mellem tilsynsmyndighederne for finanssektoren fra Letland, Estland og Litauen for at diskutere marked, tilsyn og samarbejde.

”Fordi så mange overvågningsspørgsmål rækker langt ud over Letlands område, er et tæt samarbejde mellem de baltiske stater afgørende for hele regionen.

De baltiske staters markeder betragtes ofte af det internationale erhvervsliv som en enkelt enhed. Derfor er det vigtigt at vedtage en fælles forståelse, lignende tilsynsmetoder og den samme bedste praksis for at styrke de baltiske finansielle markeder og kapitalmarkeder.

Op og nedtur for Letlands kreditvurdering

Den 22. februar hævede det internationale kreditvurderingsbureau S&P Global Ratings Letlands kreditvurdering fra ’A’ til ’A +’.

Opgraderingen repræsenterer det højeste niveau, Letland nogensinde var blevet tildelt.

”Dette var et historisk øjeblik for vores land”.

Men corona ødelægger nu 3 måneder senere den gode bedømmelse:

Fitch forventer negativ vækst for Letlands økonomi i 2021

Den 10. april 2020 bekræftede det internationale kreditvurderingsbureau Fitch Letlands langfristede kreditvurderinger til 'A -', på grund af forventet fald i væksten og økonomien fra stabil til negativ. Ændringen er baseret på forværringen af Letlands finanspolitiske udsigter for 2020-2021, hvilket er et resultat af den midlertidige neddrøsling af produktionen og stigende udgifter som følge af spredningen af COVID-19-pandemien.

Regeringen yder støtte til erhvervslivet i den aktuelle nødsituation

Den 16. marts blev der afholdt et møde for at afgøre, hvordan den lettiske regering kunne yde støtte til virksomheder og ansatte under COVID-19-pandemien. På mødet blev der skitseret, hvordan landet kan minimere yderligere spredning af COVID-19 samt indføre de nødvendige støtteforanstaltninger for at begrænse den økonomiske virkning og mindske de langsigtede virkninger på økonomien som helhed.

Den 19. marts ratificerede Ministerrådet et særligt lovforslag om tidsbegrænset støtte udarbejdet af finansministeriet for at forhindre og overvinde den nationale trussel og konsekvenser i forbindelse med spredningen af COVID-19.

Regeringen støtter i princippet investering af 150 mio. EUR i AirBaltic-aktiekapital

RIGA, 30. marts (LETA) - Ministerrådet har i princippet støttet en investering på 150 millioner euro i AirBaltic aktiekapital for at hjælpe virksomheden med at tackle den økonomiske krise, der blev udløst af Covid-19.

Nogle banker betaler ikke udbytte for 2019;

Parat til at tilbyde større support til kunderne

Som svar på den nuværende nødsituation i Letland - såvel som anmodninger og henstillinger fra Financial and Capital Market Commission (FCMC), Den Europæiske Bankforening og Den Europæiske Centralbank har mange lettiske banker, som havde overskud sidste år besluttet ikke at udbetale udbytte fra deres 2019-resultater.

Finansministeriet forbereder udkast til Letlands stabilitetsprogram for 2020-2023

Finansministeriet har udarbejdet et udkast til Letlands stabilitetsprogram for 2020-2023. I år er stabilitetsprogrammet udarbejdet under stor usikkerhed og under forudsætning af, at virusets pandemi er begrænset til første halvdel af 2020, og at den økonomiske aktivitet gradvis er i bedring. I 2020 forventes et fald på 7% af bruttonationalproduktet (BNP).

Corona fylder meget i medierne selv om der kun er få smittede i Letland.

Hver dag offentliggøres alle smittetallene. Statistikker fra flere dage i træk kan fylde næste halvdel af medie billedet både fra det lettiske nyhedsbureau Leta og fra Lettisk Broadcasting LSM

Letland registrerede yderligere 16 tilfælde af COVID-19 den 23. maj,

Seneste tal før bladets deadline.

Disse 16 tilfælde øgede det samlede antal fra 1.030 til 1.046. Der blev ikke registreret flere dødsfald.

Det nye tal blev frigivet af Center for sygdomsforebyggelse, som oplyste at 1.480 test var blevet udført i løbet af den foregående 24-timers periode.

I alt er der blevet udført 97.846 test siden 29. februar.

24 patienter er på hospitalet, hvoraf de fleste har moderate symptomer på sygdommen, mens 2 af dem er i en alvorlig

tilstand.

Indtil videre er der registreret 22 dødsfald hos patienter med coronavirus, og 712 patienter er kommet sig efter sygdommen.

Det betyder at Letland har betydelig færre coronasyge end Danmark.

Letland vil ikke blive pålagt 'udvidet overvågning' efter indførelsen af et nyt økonomisk kriminalitetsforebyggelsesystem.

Efter en vellykket implementering af et nyt finansielt kriminal

Statsminister Krišjānis Kariņš

itetsforebyggelse
ssystem vil Let-
land ikke blive
pålagt "udvidet
overvågning"
eller registreret
på den såkaldte
"grå liste", oplyste Finan-
cial Action Task
Force (FATF).
Letland er den
første stat, der
med succes har

implementeret alle FATF-henstillinger: "Evnen til at etablere en effektiv kontrol- og overvågningsmekanisme, der forhindrer folk i at udnytte vores eget økonomiske system til kriminell aktivitet, er hver enkelt stats ansvar, herunder også Letland".

FATF er et uafhængigt mellemstatsligt organ, der udvikler og fremmer politikker til beskyttelse af det globale finansielle system mod hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og finansiering af spredning af masseødelæggelsesvåben. FATF-anbefalingerne anerkendes som den globale standard mod anti-hvidvaskning af penge (AML) og finansiering af bekæmpelse af terrorisme (CFT). Pt er der 39 FATF-medlemmer.

Grænseåbning!

Et lettisk regeringsmøde den 21. maj godkendte den seneste lempelse af Letlands COVID-19-nødlovgivning, der giver borgerne i Den Europæiske Union, Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og Schweiz mulighed for at komme ind i og forlade Republikken Letland.

Ændringen finder sted straks. Ankomne rejsende skal dog fortsat overholde 14 dage med selvisolation ved ankomsten til Letland. Rejsende, der kun passerer Letland i transit til en anden destination, behøver ikke at selvisolere sig i 14 dage i Letland,

”På kort sigt er det planlagt at fokusere på Letlands succesrige tilgang til at begrænse spredningen af COVID-19, som har fået international anerkendelse. Det giver mulighed for at fremme Letland som et land, der er i stand til at udføre komplekse operationer hurtigt, kreativt og i global skala.

Oppositionspartier fortsætter med at være førende i marts-målinger

Oppositionspartierne Saskaņa (Harmony) og Zaļo un Zemnieku savienība (De Grønne og landmandsunionen, ZZS) fortsætter med at have størst tilslutning blandt vælgerne, ifølge den seneste måling.

I fortsættelse af trenden i de seneste måneder indtager Harmony og ZZS i marts første og andenpladsen med henholdsvis 14,8% og 8,6% efterfulgt af fire af de fem regeringskoalitionspartier. National Alliance og New Unity der begge har 5,8% støtte, Udvikling har 5,6% støtte, og de Nye Konservative har 4,8% støtte.

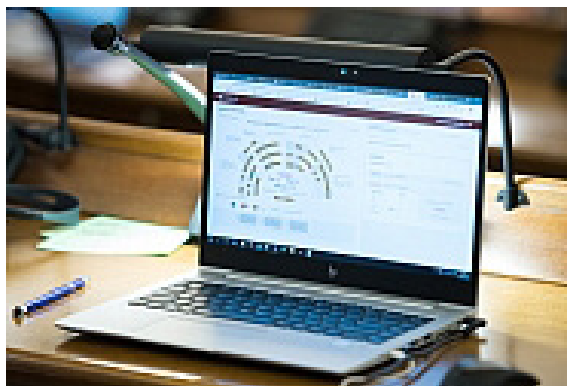
Dernæst kommer Letlands regionale alliance, der ikke er repræsenteret i det nuværende Saeima men har 2,9% støtte og derefter koalitionspartiet KPV LV, med kun 2,2% støtte. Hverken den lettiske russiske union eller de progressive får mere end 2% de har kun 1,5% hver.

Den XII lettiske ungdomssang- og dansefestival udsættes til 2021

Latvian Institute genopstår!

Vi havde stort set nyhedsdelen af bladet færdigredigeret og havde her dødsdømt Latvian Institute, da der ikke var kommet nogle nyhedsbreve fra dem i over 6 måneder, men så pludselig her 2 min i deadline har de genoplivet det i nyt design og åbenbart med intentionen om, at det skal være et regelmæssigt ugebrev.

Fordi vi først ser det nu, vil jeg kun citere en enkelt linje fra nogle af artiklerne, men som altid vil et link kunne give adgang til hele nyhedsbrevet.

Det lettiske parlament er nu klar til at afholde plenarmøder via en speciel elektronisk platform i denne uge.

Letland har udgivet en coronavirussporingsapp baseret på apple og googles koncept.

Den anden Riga internationale kunstbienale RIBOCA2 åbner virtuelt med en række foredrag.

Riga fotomåned afholdes også virtuelt med forskellige arrangementer virtuelt

Og så har Letland afholdt en virtuel Hockky kamp hvor et helt lands befolkning åbenbart kan deltage.

Vi har lidt svært ved at gennemskue reglerne så hvis nogle af jer kære læsere, kan afkode spillereglerne hører vi gerne om det.

<https://mailchi.mp/3b937d2a4ac8/good-news-from-latvia-9359838?e=13fc47e690>

Der vinden ble født

Terje Binder skriver i bogen ”Der vinden ble født”, hvor han har sat Valters billede som det første i tillægget: Kort og billeder: ”Markedet i Jelgava” (Det lettiske nationale Kunstmuseum, Riga)

Dette maleri fra 1897 er et stemningsbillede fra før uroen brød ud i revolution. Vi ser bl.a. adelsfolkets kvinder, tjenestepiger og andre mindre bemidlede mennesker på en fredelig markedsdag. Maleriet regnes som et af de mest centrale fra den tid.

Maleren er Johans Valters (1869 - 1932) Han er en af de vigtigste lettiske kunstnere fra slutningen af det nittende- og begyndelsen af det tyvende århundrede. Det var i denne tid den lettiske nationale kunsttradition udvikledes. Han boede i Dresden og Berlin fra 1906.

Kirsten Gjaldbæk

Johans Valters: Markedet i Jelgava i 1897

På Kunstmuseet i Riga hænger der i samme sal som Valters billede et stort billede af Janis Rozenthals: No baznīcas (Fra kirke, Saldus) 1894, Hvis man sætter sig på en bæk midt i salen kan man se begge billeder samtidigt og få et rigtig godt indtryk af, hvor forskellige mennesker, der udgjorde samfundet i de år, (Kirsten Gjaldbæk)

Boganmeldelse

”Der vinden ble født”

Engang i 2019 var jeg i anden anledning sammen med formanden for Norsk-Lettisk Kulturlaget (venskabsforening)

Kjell Myhre-Jensen, og han fortalte ivrigt om et virkelig spændende og godt arrangement, de havde haft i foreningen. En nordmand, der havde fortalt om sine forfædre, der havde forladt Letland efter revolutionen i 1905, og at han havde skrevet en bog om denne historie. Jeg spurgte: Hvordan får man fat i den bog? Og et par uger senere kom den direkte fra forfatteren med venlig hilsen. Den er skrevet på et meget forståeligt norsk, og Coronatiden har givet mig mulighed for at få den læst grundigt! Bogens titel er: Der vinden ble født, og for letter er det nok en kendt betegnelse for Liepāja, det stammer fra en meget kendt sang af den lettiske komponist Imants Kalniņš og digteren Māris Čaklais- “Pilsētā, kurā piedzimst vējš” (I byen hvor vinden bliver født) Bogen er udgivet i 2013, forfatteren hedder **Terje Binder** (født 1943), han er uddannet sociolog og har tidligere skrevet fagbøger.

Citat fra bogens bagside: ”Bogen bevæger seg i grenselandet mellom fortid og nutid, fakta og fiktion.”

Forfatteren indleder med en fortælling om, hvordan han pludselig bliver gjort opmærksom på, at han da må være halvt let-

Fra Kirke

te! Hans far er født i Norge af et lettisk forældrepar, så faderen er af afstamning helt lette, sønnen må så være halvt lette! Og derefter ca. fra 2007 begynder han at rejse til Letland for at finde noget om slægten og meget om landets historie.

Terje Binders far og familiens historier med udgangspunkt Norge

Binders far er født i Bergen, efter at bedsteforældrene er blevet forenet der 1907, ingen af dem kommer tilbage til Letland, og mange slægtninge er i samme tidsrum udvandret til Amerika. Der var tre ældre søskende, en søster, der blev i Bergen og som har skrevet en del erindringer, der har kunnet understøtte udforskningen af slægtshistorien. Den ældste bror vendte tilbage til Letland, var involveret i "Juleslaget" nær Jelgava i 1916-17, hvor han blev dræbt af tyske soldater, da han vist forsøgte at vende hjem til bedsteforældrenes gård.

Terje Binders rejser i Letland

Terje Binder begynder at rejse til Letland for at lære landet at kende, han tager sin familie med og laver det til en "læringstur", samtidig med at det er en familietur. Det, der også gjorde mig så fascineret af fortællingen, er, at jeg faktisk har været mange af de konkrete steder, han beskriver. Om det så er bussen Riga-Liepajas stoppested i Saldus, hvor man kan nå at købe forfriskning, men først og fremmest nå at komme på toilettet, og hvor man får udleveret et stk toiletpapir, når man har betalt prisen for at komme ind! Vi skandinaver studser, men det var nu en meget praktisk foranstaltning!

Og hans beskrivelser af Liepaja, kirkerne, Rosentorvet, de gamle bygninger og de nye, den russiske bydel Karosta (krigshavn) der har haft flådefunktion helt tilbage til zarens tid. Måske var det genkendelsen af hans indtryk af landet og hans oplevelser i 2007 og årene fremover, der fangede mig.

Historieskrivningen om Letland

For Terje Binder har det været vigtigt at sætte sig ind i historien, først den om oprøret/revolutionen i 1905, som gør at bedsteforældrene hhv. flygter og udrejser, slår sig ned i Bergen og aldrig vender tilbage. Op til 1905 var landet præget af de tyske godsejere og zarens industrifabrikker. Bønderne

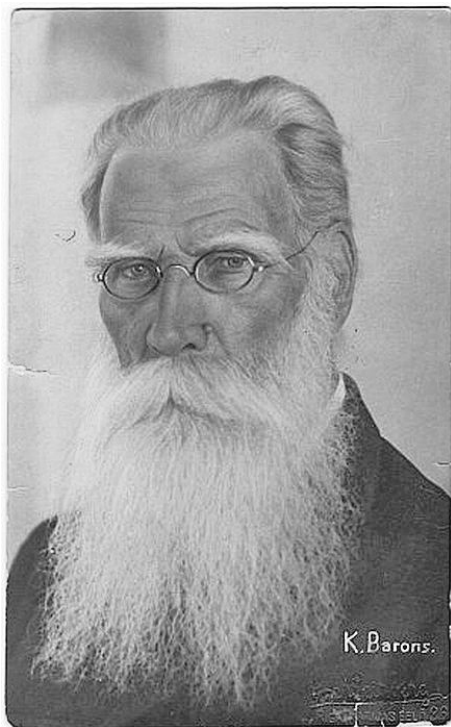
havde haft en vis mulighed for at frikøbe sig fra godsejerne og blive selvejere, men det var stadig "baronen", der bestemte det meste! Og på fabrikkerne var der meget dårlige arbejdsforhold, udpinte arbejdere osv. Social nød var det, der modtog de nye socialistiske ideer og førte til oprør, dels mod godsejere, dels mod fabriksejere. Oprøret blev slået ned i stor samdrægtighed mellem Balttyske godsejere og Zarens tropper (fra andre dele af det store russiske rige). Binder besøgte Krigsmuseet i Riga for at finde oplysninger, men den unge mand, der tilkaldes, fordi han kan engelsk, forklarer ham, at man her ikke har noget om 1905, "Det er ikke længe siden, kommunisterne drog herfra. Det som kan associeres med tiden under russisk okkupation, bliver nedprioriteret. For det var jo socialister/kommunister, der lavede det oprør, og dem havde man skullet have tilstrækkeligt meget om i Sovjettiden, så nu var det ikke et område, man gjorde noget ud af!" Men... da Binder kommer til Liepaja, har han mere held med sig, han får kontakt til et par lærerinder, som har specialiseret sig i forskningen om, hvad det egentlig var, der skete i Liepaja og omegn i 1905, og det bliver tydeligere, hvorfor hans bedstefar nok kom for tæt på arrangørerne af demonstrationerne, og derfor måtte flygte, inden Zarens soldater fandt ham. Det er også fortællingen om, at baronerne forlangte alt, også gudstjenesterne skulle være på tysk, så det lettiske sprog blev helt undertrykt! Og at baronerne forlangte så mange afleveringer fra bøndernes høstudbytter, at de sultede på trods af hele årets hårde markarbejde.

Nu kommer så også det fjerde lag i bogen: **Romanskrivningen om familiens historiske oplevelser.**

Ud fra kendsgerningerne udarbejder Terje Binder en spændende slægtsroman: Sådan kunne dette have fundet sted! Også en spændende tekst, man sidder hele tiden og er villig til at tro, at det så også var sådan alt i den familie skete. Hele den historiske tilgang til fortællingen giver mange informationer og grundlag for at overveje egne oplevelser: Hvordan hang det egentlig sammen, hvilke historiske baggrunde var der her?

Kirsten Gjaldbæk

Krisjanis Barons. Dainas' far.

Dainas er en særlig form for poesi og musik, som synges eller citeres. Det er tydeligt, at dainas spiller en stor rolle i den lettiske kultur. De første dainas blev skrevet i det 16. århundrede, og i det 17. århundrede voksede letternes interesse for dainas.

Dainas, der især beskriver mytologi og det daglige liv, er skrevet i verseform på 4 linier. Ikke mange udlændinge kender til denne kulturskat, som letterne ejer. Ja, det lettiske folk ejer store kulturskatte, især dainas, som folkesangsamleren Krisjanis Barons kaldte dem.

Disse dainas siges at have eksisteret siden det 11. århundrede, og det er forståeligt, at UNESCO i 2003 fik øjnene op for folkesangenenes betydning. Ikke kun i Letland, men også i Estland og Litauen har folkesangene stor kulturel betydning.

Dainas' far er Krisjanis Barons, som letterne også kalder "Barontevs". Tevs = far. Barons blev født i 1835 i en godsforvalterfamilie, som boede i Strutele, som i dag er en lille landsby i Kurzeme med under 200 indbyggere. Barons døde i en alder af 87 år og ligger begravet i Riga.

Barons fik sin skolegang i Dobeles, Dundaga og Ventspils. Efter at have afsluttet sin skolegang studerer han astronomi

og matematik, dog havde han også andre interesser, og som ung mand begyndte han at interessere sig for skønlitteratur, hvilket var medvirkende til at han begyndte at skrive små digte; blandt andet - Musu manta - Vores rigdom/skat og - Upe un cilveka dzive - Floden og menneskets liv.

I maj 1862 kom Barons til Peterborg - Sct. Petersburg, hvor han arbejdede på den lettisk-sprogede avis "Peterburgas avize", som han blev redaktør af i slutningen af samme år. Efter at avisen blev lukket i 1865,

arbejdede Barons som tolk, og i 1867 flyttede han til en godsejerfamilie ved Moskva, hvor han fungerede som lærer.

I 1878 modtog Barons en påbegyndt folkemindesamling, som han arbejdede videre på, og det lykkedes Barons at indsamle 217.996 dainas. IMPONERENDE! Ja, Barons daina danner hjørnестenen i den lettiske filologi. Hans samlede værk udkom i 6 bind med titlen "Latvju dainas".

I 1885 markerede man 150 året for Barons fødsel i Dainu Hill

i Sigulda. Den flotte park er tilegnet den lettiske folkløse og mindet om Krisjanis Barons.

I skrivende stund, 23. maj 2020, er der en måned til Sct. Hans, og da der også findes dainas, der har relation til Sct. Hans, på lettisk Jani, vil jeg give et par eksempler:

Jeg købte Sct. Hansaften
en krans af rugbr dsblomster,
jeg ønskede ren vin
og at spise frisk rugbrød

Midsommernat kl der jeg mig på,
halvt i hvidt, halvt i sort,
for at mine små kalve kan vokse
halvt hvide, halvt sorte.

1 Lat mønt

Med alle gode ønsker for bestyrelsen, for de ansatte på Den Lettiske Ambassade i København, for alle medlemmer af Foreningen Danmark - Letland og naturligvis for det lettiske folk.

Olav Ernsts en

Sankt Hans fest i København

Kom og vær med til at fejre Jāņi (Sankt Hans) i København lørdag d. 20. juni fra kl. 16.00 - 20.00 i Ryttergården Loen, Pederstrupvej 49, 2750 Ballerup.

Traditionen tro byder dagen på lettiske midsommersange og sankthansbål, mulighed for fletning af blomster og egeløv kranse, og ikke mindst at nyde lettisk øl og kommenost.

For at hjælpe arrangørerne med at planlægge begivenheden, bedes du venligst reservere din plads på Facebook siden.

<https://www.facebook.com/events/1119702551761814/>

Sankthans i København arrangeres af Eventkomiteen. Arrangementet støttes af Letlands udenrigsministerium, Letlands ambassade i Danmark, foreningen Danmark-Letland samt Lettisk-dansk forening Sjælland.

Hvis du sidder inde med spørgsmål, er du velkommen til at kontakte Eventkomiteen via Facebook.

Antallet af billetter er begrænset grundet de gældende retningslinjer for forsamlinger.

I tilfælde af ændringer i retningslinjerne, forbeholder Eventkomiteen sig retten til at ændre antallet af deltagere.

Vi følger naturligvis regeringens anbefalinger og sørger for, at alle de sikkerhedsmæssige retningslinjer overholdes.

Vi ser frem til at se dig.

Stearinlys fra Letland

På julemødet på den lettiske ambassade fik medlemmerne udleveret et smukt håndstøbt lys. Her er historien oversat fra lettisk:

Arbejdet er ikke stoppet bare et kort øjeblik på stearinlys værkstedet. Udviklingshæmmede unge fortsætter med at arbejde hårdt og lave stearinlys hver dag. Smukke, originale og ægte håndlavede! ”Derfor vokser vores lager hver dag, og vi håber meget at nogen, vil købe lysene, der er lavet af de unge mennesker. Vi ville blive glade, hvis vores stearinlys blev brugt som gaver eller måske på en regnfuld og grå dag, kunne et lys bringe lys i dit hjem!”

Den store drøm for de unge er at skaffe midler til at oprette et bosted for de unge. For at få den drøm til at gå i opfyldelse, skal man sælge 991636 stearinlys! Så ved hjælp af 5.00 kr. bliver antallet af stearinlys reduceret med en!

Ved køb af stearinlys kan du kontakte værkstedet på telefon. 29683096 eller e-mail rituma.dita@inbox.lv.

Ved besøg på værkstedet bedes du kontakte os inden ankomst. I øjeblikket er vores arbejdstid på stearinlys værkstedet på hverdage fra 8.00 til 17.00! Vores værksted kan også støttes ved at donere et beløb! Enhver donation, vil være vigtig for at kunne oprette vores bosted.

Konto for donationer: ”lettisk bevægelse for selvstændigt liv”
Reg nr. 40008150439, Konto: lv36haba051043713971

Oplysningerne er hentet fra lederen Inga Skesteres facebook <https://www.facebook.com/inga.skesteres.5>

Arkitekt Christian Zwingmann

Arkitekt Christian Zwingmann blev født i Riga i 1827. Hans far var tømrer og han selv blev udlært som murer og som svend indvandrede han til Danmark. Han søgte ind på Kunstakademiets Bygningsskole og modtog ved afgangseksamen den store sølvmedalje. Han hørte til kredsen omkring Gottlieb Bindesbøll. Da Bindesbøll døde fuldførte han i 1856 restaureringen af hovedbygningen på Marsvinholm i Skåne. Fra 1869 – 71 rejste Zwingmann til udlandet, bl.a. Italien.

Zwingmann var begavet med en vis skønhedsfølelse, og blandede gerne forskellige grundtanker sammen. Han sammensatte som mange andre på den tid, stilarter fra forskellige tider og lande i sine bygninger. Undertiden benyttede han sig også af senklassicismens formsprog.

Marsvinholm Slot i Skåne

Som ikke få danske arkitekter på den tid havde han en del forbindelse med Skåne. Foruden fuldendelsen af Marsvinsholm restaurerede han slottet Karsholm (1862) og byggede den italiensk påvirkede kirke ved Marsvinsholm, delvis af beton (indviet 1867), et interessant arbejde og måske hans bedste, samt den for sin tid meget beundrede nye hovedbygning på Kulla-Gunnarstorp (1865-68).

Af hjemlige arbejder kan nævnes apoteket i Hørsholm 1866 (med tilbygninger i nyere tid) hvori findes et smukt officin, og hovedbygningen på C. F. Tietgens ejendom Strødam ved Hilerød 1875, ombygget i nyere tid. Omtrent ved hans 33. leveår brød en mental svækkelse frem, sandsynligvis en form for skizofreni på grund af arvelige anlæg og hans ensomme liv, og efter flere års kamp tvang den ham til at ophøre med al virke som arkitekt; bl.a. mistede han Tietgens bestilling på Marmorkirken, som Zwingmann havde tænkt sig at opføre i beton. Han døde som en ensom mand; han var en varm ven af Danmark, som han betragtede som sit egentlige fædreland.

Hovedbygningen på Kulla-Gunnarstorp

Zwingmann døde på Sankt Josefs Hospital i København den 4. maj 1891 og er begravet på Vestre Kirkegård.

*Fotos og tekst fra
Wikipedia*

Befolkningstallet dykker i Europa

Den største trussel mod Europa er ikke indvandring, men at befolkningstallet styrtdykker. Uddrag af en rapport fra EU-forskningscenter omtalt i Information.

I store dele af Europa skrumper befolkningen hastigt. Det er specielt udtalt i Østeuropa hvor det giver anledning til mange bekymringer og grobund for højrepopulismen.

Fremskrivninger foretaget af FN viser, at Rumænien står til at miste en tredjedel af sin befolkning, og at Bulgarien står til at miste 22,5 procent af sin befolkning de næste 30 år. Litauen følger med 22,1 procent og Letland med 21,6 procent.

Den polske forsker Pawel Zerka har stadig svært ved at begribe resultatet af sin egen undersøgelse. For jo, befolkningerne i det østlige Europa er generelt stærkt begejstrede for EU's åbne grænser. Men nu viser hans undersøgelse helt paradoksalt, at et flertal i nogle af EU's østeuropæiske medlemsstater samtidig er klar til at lade sig selv og deres landsmænd indhegne af nye mure så deres befolkninger ikke kan migrere til forskellige vestlige lande i eller inden for EU.

"Det er svært at forstå, at folk er klar til at begrænse udvandringen," siger Zerka, der er politisk analytiker hos tænketanken European Council on Foreign Relations (ECFR).

"Det var trods alt et mareridt i vores socialistiske og kommunistiske fortid, at folk ikke havde fri mulighed for at rejse ud. Liam Patuzzi, der også forsker ved Migration Policy Institute, mener, at debatten om EU's frie bevægelighed er skævvredet. I de rigere vestlige lande, inklusiv Danmark, fokuserer man snævert på, hvordan deres egne samfund påvirkes, og ignorerer, at det er i Østeuropa, at de negative konsekvenser af det grænseløse EU rammer hårdest.

Men i virkeligheden er det østlandene, som står tilbage med den største byrde.

Faktum er dog, at i en del af østlandene, som kæmper med affolkning, er man stærkt indvandrerfjendske – og man afskærer sig i stor grad fra muligheden for at udligne trafikken ud af landet ved at byde flere migranter udefra velkommen.

Uddrag fra Information ED

Sådan skaber vi afspænding i Østersøregionen?

Noter fra foredrag hos Østersø NGO Netværk, i Filips Kirke, marts 2020

Foredragsholder: Jørn Boye Nielsen, Cand.scient pol.

Medlem af bestyrelsen for RIKO, Næstformand i Rådet for International Konfliktløsning.

Medlem af bestyrelsen for Den Internationale Højskole.

Medforfatter til bogen "International konfliktløsning" og forfatter til bogen " Håndbog i konfliktløsning"

Efter 2014 er Østersøen et område med høj (militær) spænding mellem Vesten og Rusland.

Hvordan skaber man afspænding her i 2020?

Det er nødvendigt med et paradigmeskift.

Det eksisterende paradigme er sikkerhedsliggørelse af alt: svaret på kriser og konflikter er at der skal bygges sikkerhed op. Og den bedste måde at gøre dette er at der fokuseres på forsvar; militær; oprustning; os og dem opfattelser – fjendebil- leder.

Det andet paradigme (som jeg taler for) går ud fra at der fokuseres på konflikter og på deres løsning. Ex konflikten Vesten og Rusland. Der er en konflikt mellem de to områder.

Det betyder to (eller flere) parter – de bør mødes – snakke om hvad er konflikten – og efter opbyggelse af tillid – være løsningsorienteret.

Spørgsmål der stilles er: Hvorledes afspændes der? Deeskaleres? løsninger generes

Dette er en ikke-militær opgave.

Der fokuseres på:

- Se fremad;
- Udgå fra hvad har vi tilfælles; man starter ikke ”med

de store sten”, de store problemer; men tager de ”lavthængende frugter” først.

- forskelligheder anerkendes – der er flere sandheder i en konflikt (det er en af de holdninger man møder op med til forhandlinger)
- Skal kunne lave kompromisser – vind-vind er målet- realistisk betyder det: hvad kan begge parter leve med - modsat at ville tvinge ting igennem så man får vind-tab eller tab-tab.
- Tillid er et væsentlig element – tillid opbygges ved at have relationer (modsat: gennem isolation, sanktioner, osdem opfattelser; større magt og militær end den anden part)

Tilbage til Østersøen, og Vesten og Rusland – Hvad kan der gøres konkret:

1. Første fase er opbyggelse af større tillid. Dette gøres ved større relationer på alle niveauer; mere diplomati på begge sider; flere møder mellem regeringer; penge til NGOs så de kan mødes; flere penge til udvekslinger: af studerende, kultur, teknologi, unge, ældre m.fl; I denne tillidsopbygnings-fase lader man ”de store sten” ligge – vægter det man er fælles om, og det der har med viden og kultur at gøre; desuden gang i handel og økonomi – under den kolde krig brugte tyskerne i afspændingen begrebet: Wandel durch Handel; de brugte også begrebet : Wandel durch Annäherung.

2. Anden fase er forhandlinger om det man er uenige om. Der ville det være godt med en ny Helsinki Proces – en permanent konference af OSCE landene – hvor man forhandler sig trin for trin ind til det der adskiller Rusland og Vesten: Handel; menneskerettigheder; forholdet mellem Rusland og Ukraine; minoriteter; m.m.

Link: Art. fra 2017, men stadig lige aktuel:

<http://riko.nu/2017/10/09/saadan-skaber-vi-afspaending-i-oestersoeregionen/>

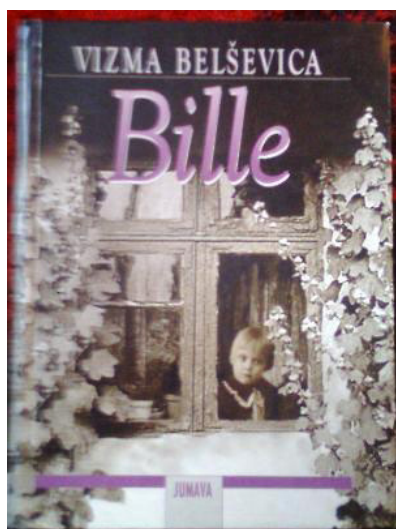
Ovennævnte stikord til foredraget er leveret af Jørn Boye Nielsen

Kulturlaget Norge-Latvia

Vi har fået et årsreferat fra vor broderorganisation i Norge: Kulturlaget Norge-Latvia og har plukket lidt i deres beskrivelse af afholdte arrangementer i 2019.

Filmstøtte

Styret besluttet å støtte animasjonsfilmen «My favorite war» laget av Ilze Burkovska Jacobsen.

Visning af **filmen "Bille"** i Latvias ambassade

Latvias ambassade i samarbeid med Kulturlaget viste spillefilmen «Bille». Filmens regissør Inara

Kolmane skulle vært til stede, men hun fikk dessverre sykdomsforfall. Filmen bygger på forfatteren Vizma Belševicas trilogi om jenta Bille og hennes oppvekst i mellomkrigstiden.

Konsert med Ieva Akuratere og Aivars Herman den 26. mai i Musikkpedagogenes hus

Musikerne Ieva Akuratere og Aivars Hermanis, begge virksomme i Latvia gjennom mange år. Ieva Akuratere var i Norge første gang i 1990, invitert av Kulturlaget. Samarbeidet mellom de to musikere startet for 30 år siden. De to har produsert 3 CD'er sammen. Den siste CD'en fra 2018 er litt forskjellig ved at mesteparten av tekstene er skrevet av Ieva Akuratere.

Baltisk sommerfest 23. august i Foreningen Nordens lokaler
Baltisk sommerfest ble arrangert i Foreningen Nordens lokaler i forlengningen av markeringen foran Stortinget. Alle tre baltiske ambassadører samt Norges ambassadør til Latvia, Kristian Ødegård var til stede på festen. Latvias ambassa-

dør Judite Dobeles holdt en inspirerende åpningstale. Det var korsang av latvisk kor i Norge «Laipa» og litauisk kor «Marias». Vi så også kimen til et «Baltisk kor» med sangere fra de tre baltiske land. Estisk folkedans ble vist av «Vikingene» som også inviterte publikum til felles dans. Latvisk folkedans ble presentert av «Ziemeļmeita». Den latviske forfatter Nora Ikstena leste fra sin bok «Feiring av livet» som ble utgitt på norsk i 2019. Det var presentasjon av estisk litteratur ved Øyvind Rangøy og av baltisk litteratur ved Jan Kløvstad. Om lag 200 deltakere (voksne og barn) hygget seg med mat, drikke og allsang. Arrangementet fikk økonomisk støtte fra Oslo kommune.

Kulturlaget Norge-Latvia 30 år 13 september.

Markering i Svenska Margareta Kyrkan, Oslo
Kulturlaget Norge-Latvia ble stiftet 13 september 1989. Richard Bærug som var den første leder for Kulturlaget, berettet hvorfor og hvorledes Kulturlaget ble startet. En gruppe russisk studerende studenter ved Universitetet i Oslo var på språkkurs i Riga sommeren 1989. Dette vekket interessen for det latviske språk, kultur og landet. Men også den politiske interessen ble vekket.

Latvisk litteraturaften 17. september i Latvias ambassade

Til møtet var invitert forfatter og sosiolog Terje Binder, Bergen. Han har skrevet boken "Der vinden ble født" som også er oversatt til latvisk. I godt voksen alder blir forfatteren seg bevisst at han egentlig er halvt latvisk. Hans far har latviske foreldre. Ved hjelp av gamle brev og noen nedtegninger blir en historie til om hans besteforeldre og deres familier og hvorfor og hvorledes besteforeldrene kom til Norge og Bergen. Historien veves sammen av fakta og diktning, samtidig som tsar-Russlands historie gjennomsyrrer den dramatiske fortellingen.

Baltiske filmdager 4.-6. oktober på Cinemateket

Feiring 16. november av Latvias nasjonaldag i Oslo Vineyard

Bestyrelsen

	Kirsten Gjaldbæk Kongstedvej 12 2700 Brønshøj Formand	3871 1825 kirsten.gjaldbaek@gmail.com
	Niels Bendix Knudsen Lille Havelsevej 86 3310 Ølsted Næstformand	mobil 40312345 nbendix@mail.com
	Aase Lundbye Gustav Esmanns Allé 6 2860 Søborg Kasserer	mobil 2532 0470 aaselundbye@gmail.com
	Lis Nielsen Rosenlundsvej 8 3650 Ølstykke Redaktør	mobil 23444179 Lishazel18@gmail.com
	Signe Struberga Slotsparken 84C 2880 Bagsværd Næstformand	signe.struberga@gmail.com
	Anda Dyrland-Parbst Horserød byvej 3 3000 Helsingør Webmaster	mobil 2016 0963 anda.parbst@gmail.com
	Peter Fjerring Frederik VI's Allé 6, 1th 2000 Frederiksberg Bestyrelsesmedlem	mobil 2025 1783 peterfjerring@hotmail.com
	Holger Pyndt Degnemose Alle 41 2860 Søborg Suppleant	holger.pyndt@gmail.com
		

Foreningen....

Foreningen Danmark-Letlands medlemsblad udsendes til alle medlemmer.

Indlæg og udklip er meget velkomne og sendes til redaktør Lis Nielsen (lishazel18@gmail.com). Vi kan ikke love at bringe alle indlæg, ligesom vi forbeholder os ret til at redigere i det indsendte. Vi ser gerne at artikler på engelsk eller lettisk er oversat når vi modtager dem.

Foreningen Danmark-Letland er stiftet i august 1992 i København af en kreds af private personer med interesse for Letland.

Formålet med foreningen er:

På alle måder at styrke og udvikle venskab mellem det lettiske og danske folk, samt oplyse om Letland.

Som medlem af foreningen kan optages enkeltpersoner, husstande, foreninger, virksomheder, kommuner, menigheder, organisationer mv. med interesse for dansk-lettiske relationer.

Foreningen er landsdækkende. De fleste arrangementer finder sted i Københavnsområdet, men der opfordres til lokalt arbejde også andre steder i landet. Hos Fremad Rejser, Vesterbrogade 37, 1620 København V tlf.: 33 22 04 04, får medlemmer af Foreningen Danmark-Letland rabat på rejser til Letland. Indmeldelse i Foreningen Danmark-Letland sker ved henvendelse/indbetaling til kasserer Aase Lundbye.

Foreningens girokonto er: 07 736 54.

PS. Der bliver ikke udsendt girokort da det kun bruges af få.

Bankoverførsel via netbank sker til:

Danske Bank, reg. 1551, konto 000 0773 654

Årskontingent:

Enkeltpersoner	250 kr.
Husstande	350 kr.
Unge under 26 og pensionister	175 kr.
Organisationer m.m.	550 kr.

Nyttige adresser

Letlands Ambassade i Danmark,

Rosbæksvej 17, 2100 København Ø

Tlf. 3927 6000

embassy.denmark@mfa.gov.lv

www.am.gov.lv/copenhagen

Ambassadør: Alda Vanaga

Ambassadørens sekretær Inese Buike

Rådgiver/diaspora Liga Usilenoka

House Manager: Valdis Bormanis

Den Danske Ambassade i Letland,

Pils iela 11, Lv-1863 Riga, Latvia

Tlf. +371 6722 6210

rixamb@um.dk, www.ambriga.um.dk

Ambassadør: Flemming Stender

fleste@um.dk

Konsul/Attaché:

+371 6722 6210 ext. 16 /mob. +371 2612 1002

Det Danske Kulturinstitut i Riga,

Mūkusalas iela 3, Riga, LV-1423, Letland

Tlf.+371 728 99 94

Tlf.+371 728 82 21

[mailto: dki@dki.lv](mailto:dki@dki.lv)

Leder: Simon Drewsen Holmberg.

Det Danske Kulturinstitut i København

Vartov, Farvergade 27 L, 2. sal, 1463 Kbh K

Leder Michael Mørch.

Foreningens hjemmeside: www.danmark-letland.dk

Webmaster: Anda Dyrlund-Parbst

Kode til at se seneste numre af bladet: vairalat

KALENDER for 2020

14. juni 11.00

Mindehøjtidelighed ved monumet på Vestre Kirkegård. Vestre Kirkegårds Allé 15, 2450 Kbh. SV.

20.juni 16.00-20.00

Kom og vær med til at fejre Jāņi (Sankthans) i København på Ryttergården i Loen, Pederstrupvej 49, 2750 Ballerup.

Sidst i september

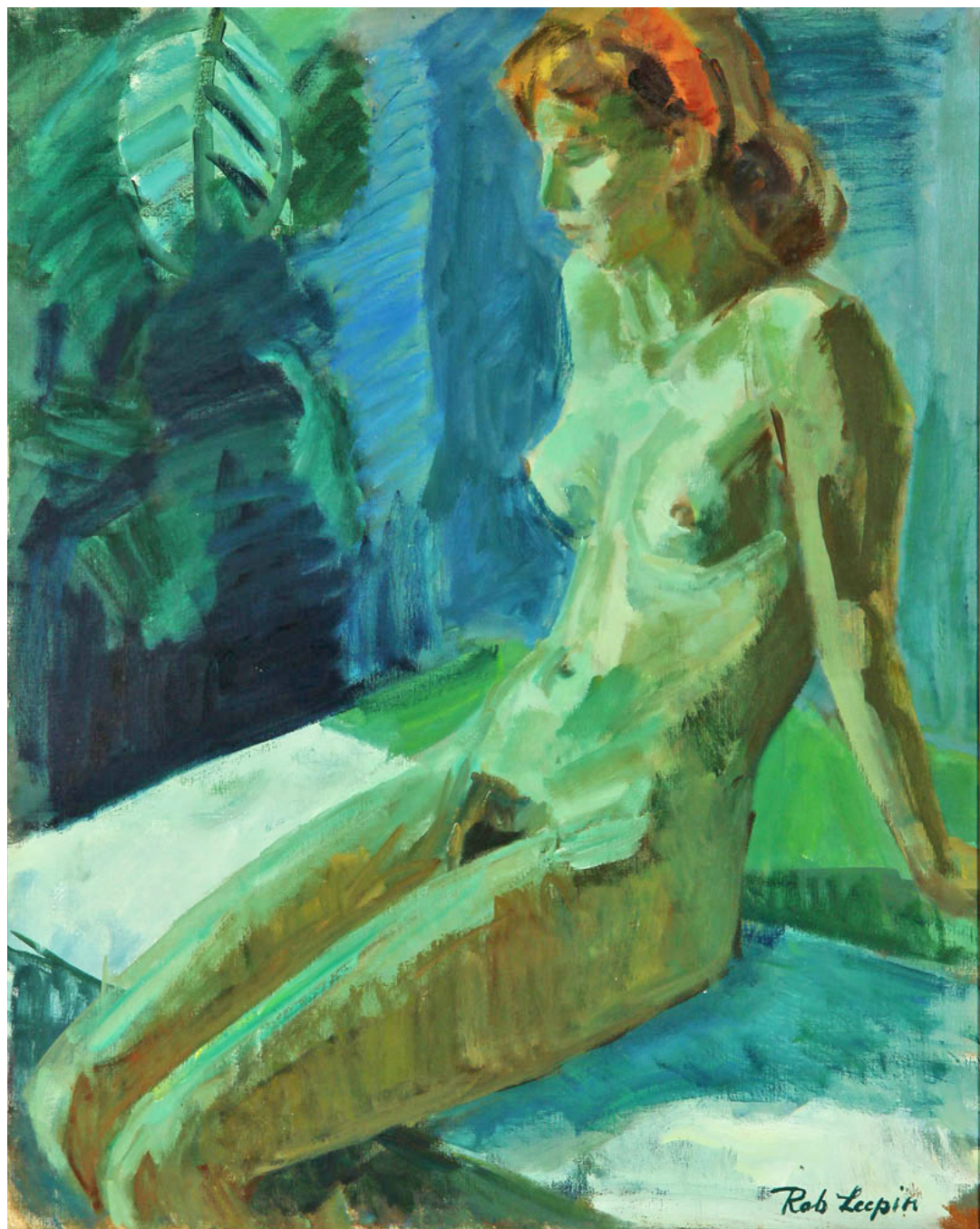
Generalforsamling i Kilden. Der vil blive udsendt besked på mails og opslag på hjemmesiden om tid og sted.

Vi har i dette nummer lagt en lille farvet slip i nogle numre. Det har vi gjort hos dem vi ikke havde registreret i vort regnskab for 2 uger siden. Hvis du i mellemtiden har betalt smider du blot den lille slip ud. Har du glemt at betale lægger du den et synligt sted så du husker at betale. Skulle du mod forventning ikke ønske at betale mere hører vi meget gerne fra dig for at være opmærksom på om det er os der gør noget forkert, eller det blot er dig der ikke prioriterer Letland så højt mere.

Se nærmere på side 53

Man kan stadig betale med giro 0773654 men
De fleste vil nok bruge netbank og indbetale til:
Danske Bank, reg. 1551, konto 000 0773 654
God coronafri sommer ønskes af redaktionen.

Siddende nøgenmodel af Roberts Liepiņš